

7. סמכותו של ישוע על שדים

לוקס ד' 31-44

לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

כפר נחום, מרכז השירות של ישוע

הוא יָרַד אֶל הָעִיר הַגְּלִילִית כְּפָר נַחוּם וְלָמַד בְּשָׂבָתוֹת. שׁוֹמְעֵי הַשְּׁתוּמָמוֹ עַל תּוֹרָתוֹ, כִּי בְּסִמְכוֹת דָּבָר אֶת דְּבָרוֹ (לוקס ד' 31-32).

כפר נחום היה ממוקם בחוף הצפוני של הכנרת. המסע מנצרת לכפר נחום התבצע בירידה של 365 מטר מעל פני הים ל-210 מטר מתחת לפני הים. כפר נחום שוכן בחוף הצפוני-מערבי של הכנרת, במקום המוכר בתור הבקע הסורי-אפריקני המשתרע מבקעת הלבנון דרך החרמון מצפון הארץ, לאורך כל עמק הירדן, דרך מפרץ אילת, וכל הדרך למוזמביק בדרום-מזרח אפריקה. הגליל הוא אחד האזורים היפים ביותר בעולם עם פרחי בר רבים וקבוצות של ציפורים נודדות שנעזרות ברצועת היבשה של ישראל כגשר מאירופה ומאסיה לאפריקה. סביר להניח שכפר נחום הפך למרכז השירות של ישוע, מכיוון שבבשורה על-פי מתי נאמר על כפר נחום שהוא "עירו" (מתי ט' 1). מרקוס נותן לנו רמז שהאיש המשותק נרפא בכפר נחום לאחר שחבריו פרצו דרך גג ביתו של ישוע:

אַחֲרֵי יָמִים אֲחֻדִים בָּא שְׁנֵית אֶל כְּפָר נַחוּם. כְּשֶׁנּוֹדַע כִּי הוּא בְּבֵית נְאֻסָּפוֹ רַבִּים עַד אֲשֶׁר לֹא הָיָה עוֹד מְקוֹם גַּם לִפְנֵי פֶתַח הַבַּיִת, וְהוּא דָּבָר אֲלֵיהֶם אֶת דְּבָרוֹ (מרקוס ב' 1-2).

ייתכן כי הסיבה לכך שהיו כל כך הרבה אנשים מחוץ לבית הייתה כי כל תושבי המקום גילו איפה ישוע חי. כמובן שבשלב מסוים, בגלל ההמון, הוא כבר לא יכל לגור שם. יש כאלה הטוענים שלישוע מעולם לא היה בית כי הוא אמר, "לְשׁוֹעֵלִים יֵשׁ מְאֹרֹת וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם קִנּוּיִם, אֲבָל בֶּן-הָאָדָם אֵין לוֹ מְקוֹם לְהֵנִיחַ אֶת רֵאשׁוֹ" (לוקס ה' 58). ייתכן שהוא התכוון למסעותיו ברחבי הארץ כמטיף נודד, ולעיתים קרובות הוא ישן בחוץ, אבל בפסוק הזה נראה שמרקוס מצביע על כך שלישוע היה בית בכפר נחום. כמובן, זה יכל להיות בית שכור או שמישהו נתן לו לגור בביתם.

פעם אחר פעם אנו רואים את ישוע מלמד בבתי הכנסת בשבת. הוא נכח בבית הכנסת כדרך קבע. הצורך הגדול של הזמן הזה וגם של הזמן שלנו, הוא הלימוד של דבר אלוהים. כאשר החושך כל כך חזק, לאנשים יש רצון כה עז למצוא אור - האור של דבר אלוהים.

ארכיאולוגים מצאו את חורבות בית הכנסת שבו ישוע לימד, ורוב התיירים שמגיעים לישראל מבקרים בבית הכנסת בכפר נחום. רבים מאמינים שהדרשה על ההר התקיימה סמוך לבית כנסת זה.

סמכותו של ישוע על שדים

אוֹתָהּ שָׁעָה הָיָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אִישׁ וּבֹ רֵיחַ שֵׁד טֶמְאָה, וְהָאִישׁ צָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל: "אַהֶה, מַה לָּנוּ וְלָךְ, יֵשׁוּעַ מְנַצֵּרְתָּ? הֲאֵם בָּאתָ לְהַשְׁמִידֵנוּ? אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אַתָּה -- קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים!" גָּעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "שְׁתַּק וְצֵא מִמְּנוּ!" הַשֵּׁד הִפִּיל אוֹתוֹ אֶרְצָה בֵּין הַנוֹכְחִים וְנִצָּא מִמְּנוּ מִבְּלִי לְהִזְיֵק לוֹ. הַכֹּל נִדְּהָמוּ וְאָמְרוּ זֶה אֵל זֶה: "מַה הַדָּבָר הַזֶּה? בְּסִמְכוֹת וּבְכַח הוּא מְצַנְהָ עַל הַרוּחֹת הַטֶּמְאוֹת וְהֵן יוֹצְאוֹת!" הַשְּׁמוּעָה עָלְיוֹ יִצְאָה בְּכָל הָאָזוֹר מִסָּבִיב (לוקס ד' 33-37).

בואו נשים את עצמנו בנעליו של מי שהיה בבית הכנסת באותו היום והיה עד לשחרור ולישועה הפלאית הזאת. אם ידעת שהאדם המסוים הזה היה אחוז שד, האם היית נותן לו להיכנס? יש לנו שתי אפשרויות בנוגע לאיש הזה: 1) שהוא היה חדש לגמרי בבית הכנסת והגיע לשמוע את ישוע, או 2) שהאיש הזה נכח באופן קבוע בבית הכנסת. לא משנה באיזה צורה שאנחנו בוחרים להסתכל על זה; השד הזה היה שד סמוי. זה היה מבצע חשאי בחייו של האיש. המילה "אהה" בתחילת פסוק שלושים וארבע, מתורגמת ממילה ביוונית, אה, שמשמעותה אינה ברורה. זה יכול להיות הפועל של "לעזוב לבדו", או שזה יכול להיות התפרצות רגשית - דומה ל"אהה!" המביעה כעס, פחד, או אימה על קרבת האור של העולם - ישוע.

לפי דעתך, אילו סימני אזהרה יכולים להצביע לך שאדם מסוים הוא אחוז בשד? מה פותח את הדלת לשדים שייכנסו לחייו של אדם?

מה פותח את הדלת? התשובה לכך היא חטא, חד וחלק. נראה שקיימים מחסומים רוחניים טבעיים לשדים הנמצאים בחייו של אדם. למשל בספר איוב, כשהשטן רצה להרוס את עדותו של איוב על היותו צדיק, הוא התלונן שהוא לא יכול לעשות דבר נגד איוב. הוא אמר **"הלא אתה שָׁכַתָּ בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בְּיָתוֹ וּבְעֵד כָּל אֲשֶׁר לוֹ מִסְבִּיב"** (איוב א' 10). המילה שָׁכַתָּ מתארת מחסום בלתי נראה של הגנה רוחנית. במקרה של איוב, האויב הורשה לתקוף אותו מבלי שחטא. השטן רוצה להשיג את אחיזתו בחייו של אדם, באמצעות פיתוי בתחום מסוים שבו הוא חלש. ככל שהאדם נותן יותר ביטוי לחטא, כך האויב מקבל יותר אחיזה על חייו. כף רגלו של האויב הופכת לדריסת רגל ולבסוף למבצר בחייו של האדם.

שדים פועלים בצורה הטובה ביותר כאשר הם יכולים להסתתר בחייו של האדם, והאדם שהוא כל כך אחוז בשד אינו מבין מה מתרחש בחייו. אנשים שרוח כזו אווזת בהם, הינם מאוד מודעים לכך שיש להם יצר ודחף לעבר דברים אפלים שפועלים בחייהם. יכולות להופיע מחשבות רעות שאינן נורמליות. לעיתים קרובות, המחשבות הן הרסניות ועיקשות. לפעמים, המחשבות הן בעצם קולות אמתיים שהאדם שומע. הקולות לפעמים מטעים את האדם וגורמים לו לחשוב שזהו קולו של אלוהים או ישות נעלה יותר. בתרבויות המזרחיות, השדים מתחזים לאבות קדמונים שמתו בעבר.

שני הגברים שירו בגיון לנון והנשיא רייגן אמרו שאלוהים אמר להם לעשות זאת. אנחנו כמובן יודעים שאלוהים לא מניע אנשים לרצוח – זה לחלוטין נובע מפועלו של שטן. ישנן מחלות פיזיולוגיות ונפשיות, שגם יכולות להשפיע על אדם בדרך זו. אני מאמין כי כאשר ישוע שירת את העם, הוא שירת את כל חלקיו של האדם; רוח, נשמה, וגוף. בציוויליזציה המערבית, אנו נוטים לחשוב בתוך קטגוריות או תיבות עם קריטריונים ברורים. לדוגמה, בנצרות מלמדים על רוח, נשמה וגוף כעל שלושה חלקים שונים של ההוויה האנושית שלנו. זו יכולה להיות דרך מועילה עבורנו להבין את הטבע שלנו, אבל בזמן שישוע התהלך על פני כדור הארץ, חשיבה מסוג זה הייתה זרה לרוב האנשים. ביהדות מקובל לחשוב על האדם כמכלול, ולעיתים קרובות כאשר מתייחסים לנפש ורוח, ניתן להחליף בן השניים. מנקודת מבט של העולם המזרחי, הרוח, הנשמה והגוף משולבים זה בזה, והאחד משפיע על השני. אני מאמין שישוע בא כדי לשחרר אותנו, את כל ההוויה האנושית שלנו. בצד הזה של הנצח, אנחנו לא רואים את כל התמונה. שאול אומר שכאשר אנו נקבל את הגוף החדש שלנו, **"אָז אֶפִּיר כְּדָרְךָ שְׁגִים אֲנִי מְכָר"** (הראשונה אל הקורנתים י"ג 12).

ישנה מידה מסוימת של שלמות, שאנחנו נוכל לחוות רק כאשר נהיה עם ישוע בנצח נצחים. רצוני לראות כמה שיותר ממלכת האלוהים עכשיו, המתרחשת בחיים שלי ובחיייהם של אלה הנמצאים סביבי. מלמדים אותנו להתפלל, "תבוא מלכותך, ייעשה רצונך כבשמים כן בארץ". בתור תלמידיו ושגריריו של ישוע בעולם, אנחנו מבקשים להיות נתיבי הממלכה שלו על פני כדור הארץ. כאשר אנו הולכים בסמכותו, אנו לעיתים נתקלים בהתנגדות. החושך יגיב בהתנגדות לאור!

השדים מבקשים להביע את עצמם באמצעות האדם שבו הם הצליחו לאחוז. לעיתים קרובות, אנשים במצב זה נמצאים בכפיתיה כפויה, ביטוי של כל שד ששוכן בחייהם. לאדם יכול להיות חלק נפרד בחייו שבו הוא נכנע לחטא שהפך להרגל, ובסופו של דבר נעשה בכפייה. לפעמים, אנשים עם בעיה כזו ילכו לקהילה כדי לשכך את האשמה שלהם לגבי הצורה שבה הם מנהלים את חייהם האישיים. כמובן, האויב אף פעם לא מצפה שרוח אלוהים יופיע. לרוח האויב לא מפריע להיות בקהילה כל עוד יש מעט חיים ואור. ברגע שישוע מהולל ואנשים מסתכלים אליו בצפייה, החושך יתגלה. תיאוריות של עזרה עצמית ופילוסופיה לא יעוררו רוח טמאה. רוח טמאה יכול לשאת את הנוכחות בקהילה, אבל היא יכולה להגיב באופן גלוי בעת הלל או שמיעה של דבר אלוהים, כפי שניתן לראות בקטע זה.

במידה והאיש הזה היה חדש בבית הכנסת, ייתכן שהוא שמע על ישוע, והיה מודע באופן רוחני שישוע הוא התשובה לצורך הפנימי שלו להשתחרר מן השד. אם הוא היה משתתף קבוע, סביר להניח שהוא מצא שלום במשך זמן מה כשהוא היה עם אנשיו של אלוהים, אבל משהו השתחרר לחופשי באותו יום. כאשר אלוהים פועל בקרבנו, השדים מתגלים. לפעמים, זה יכול להיות צרחות, כלומר רוח יכולה להשתלט ולהשתמש במיתרי הקול של האדם. לפעמים, הקול יהיה שונה מהגוף של האדם שבו השד פועל. בפעמים אחרות, יהיה חילול קודש נוראי וקללות שמקורן באדם שלא השתמש במילים כאלה אי פעם. לאחר שמתפללים עבור אדם מסוים, ייתכן והוא אפילו לא יזכור את מה נאמר בזמן הזה.

השד לא יכל יותר להסתתר בחשיכה בתוך האיש. הוא צעק בקול רם (פס' 33). אחרי הצעקה, השד דיבר דרך האיש, **"אֵהָהּ, מַה לָּנוּ וְלָךְ, יֵשׁוּעַ מְנַצֵּרְתָּ? הֲאֵם בָּאתָ לְהַשְׁמִידֵנוּ? אֲנִי יוֹדֵעַ מִי אַתָּה -- קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים!"** (פסוק 34). אני בטוח שזה זעזע כמה מהאנשים שנכחו בבית הכנסת באותו היום. ניכר שנוכחות אלוהים הייתה בחדר, לא רק כי ישוע היה שם, אלא גם בגלל המילים שנאמרו. אלה היו דברי אמת שחדרו ללב האדם. אל תזלזלו בעוצמה הטמונה בדבר אלוהים:

שְׁהָרִי דְבַר הָאֱלֹהִים חֵי וּפֹעֵל, וְחָד הוּא מְחַרֵּב פִּיפִיּוֹת וְחוֹדֵר עַד לְהַבְדִּיל בֵּין נֶפֶשׁ לְרוּחַ וּבֵין פְּרָקִים לְמִחָה הַעֲצָמוֹת, וּבִוְחָן מְחַשְׁבוֹת הַלֵּב וְכִנּוּנֵי הַיָּד (אל העברים ד' 12).

תחת משיחת רוח הקודש, דבר אלוהים הוא עוצמתי ו"חיי". המילה היוונית המתורגמת כמי היא "זאנו". זה אומר לא רק לחיות אלא גם לגרום לחיים, כלומר להפיק רוח חיים. כקהילת אלוהים חיים, אנחנו לא צריכים לפחד כאשר השדים מתגלים. הם מתגלים מכיוון שהם לא יכולים עוד להסתתר בחושך כאשר האור של אלוהים זורח עליהם. יוחנן כתב, "שִׁכְּוֹן הוּא אֲשֶׁר בְּכֶם גְּדוֹל מִזֶּה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם" (איגרת יוחנן הראשונה ד' 4). כאשר הקהילה מתאספת ביחד, השדים נבהלים ומתחילים לרעוד. יעקב כותב, "אֲתָה מֵאֲמִין שֶׁהָאֱלֹהִים אֶחָד הוּא. הַיִּטְבֵּת לַעֲשׂוֹת! גַּם הַשְּׂדִים מֵאֲמִינִים וְאֵף רוֹעֲדִים" (איגרת יעקב ב' 19).

כאשר ישוע הטיף, התרחשו דברים. כאשר שליחים של דבר אלוהים מובלים באופן מלא על ידי רוח הקודש, לבבותיהם של האנשים נפתחים לחלוטין. האדם מרגיש מורשע מכיוון שהוא נמצא בחטא, ומתבצע עימות אל מול הרוע. אנשים יוצאים מהקהילה בתחושה טובה יותר מהתחושה שליוותה אותם כאשר נכנסו. הם מלאי אנרגיה וחיים על ידי הפעולה של דבר אלוהים תחת כוחו של רוח אלוהים. "הָרוּחַ הִיא הַמְּחִיָּה; הַבְּשָׂר אֵינּוּ מוֹעִיל קְלוּם. הַדְּבָרִים שֶׁדְּבַרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הֵם וְחַיִּים" (יוחנן ו' 63). הכרזת דבר אלוהים מביאה חיים, אור וחירות לרוח של האדם. "הָאֲדוֹן הוּא הָרוּחַ וּבְאֲשֶׁר רוּחַ הָאֲדוֹן שָׁם הַחַרְוֹת" (האיגרת השנייה אל הקורינתים ג' 17).

בפסוק 36 כתוב שהם נדהמו מכיוון שהוא לימד בסמכות. כיצד אתה חושב שזה היה נראה? מהו הדבר שייחד את המסר שלו, שהיה כל כך שונה מהמורים הרגילים שלהם?

מהי סמכות? כיצד ניתן לרכוש אותה?

בלימוד האחרון שלנו, לוקס הראה לנו את תחילתו של השירות של ישוע בנצרת. עכשיו, הוא מתמקד בלהראות לנו את הכוח והסמכות, אשר באו לידי ביטוי נגד השטן וממלכתו. פעמיים בפסקה שלנו, לוקס משתמש במילה סמכות (פסוקים 32 ו-36) כדי לתאר את השירות של ישוע. לפי דעתו, המסר שלו היה הרבה יותר חשוב מאשר מבנה המשפטים וההיגיון הבריאי. ישוע לא ביסס את המסר שלו על ידי ציטוטם של רבנים קודמים. האדון לא היה חייב לחזק את הלימוד שלו בכל דרך שהיא, כי היה לו (ועדיין יש לו) סמכות בזכות עצמו: "שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר... וְאֵנִי אֹמֵר לְכֶם..." (מתי ה' 38-39). הוא הטיף את דבר אלוהים שהוא דינמי ובעל עוצמה רבה, לא רק שלדבר האלוהים יש סמכות בפני עצמו, היה ועדיין יש סמכות וכוח חבוי בדובר.

אדם בעל סמכות רוחנית מוביל לבהירות והרשעה המדברת אל הלב והרצון של המאזין. נאמר על ישוע שיש לו סמכות וכוח: "בְּסִמְכוֹת וּבְכֹחַ הוּא מְצַנֵּה עַל הָרוּחוֹת הַטְּמְאוֹת וְהֵן יוֹצְאוֹת!" *Exousia* (סמכות) היא רשות או סמכות לעשות משהו; היא מציינת את הזכות לעשות משהו. המילה האחרת מתורגמת לעברית ככוח היא המילה היוונית *Dunamis*, אשר מהווה את המקור באנגלית למילה דינמיט. פירושה של מילה זו היא להיות מסוגל, חזק מספיק. זהו כוח פנימי. ניתן להשוות את המילה *Exousia* לשוטר תנועה שעומד בצומת ומכוון את התנועה. יש לו הסמכות להגיד לך לעשות משהו. אם אתה לא עושה את זה, יש לו הכוח (באמצעות האקדח הקשור למותניו) כדי לגרום לך לעשות את זה! השדים מזהים את הסמכות והכוח הזה. חשוב שתהיה לנו הבנה ברורה של הסמכות והכוח השוכנים בדבר אלוהים, בישוע המשיח עצמו. בואו ננסה להתמודד ולהבין את האמת החשובה הזאת, כי הוא גם נתן סמכות לקהילה שלו להמשיך את שירותו (מתי כ"ח 20-18).

Exousia (סמכות) משמשת לעיתים קרובות את המלך כאשר הוא מעניק את סמכותו או רשותו לבצע פעולה מסוימת. ישנם סוגים שונים של סמכות, אבל כולם רוחניים בטבע שלהם. אין שום דבר ממשי שניתן לאחוז בו. אתה לא יכול לראות סמכות. עם זאת, סמכות וכוח צריכים להופיע ביחד. אין סמכות אם אין כוח שמגבה ומאפשר את הסמכות. ישוע נתן לשבעים השליחים כוח וסמכות לגרש שדים ולרפא מחלות, וכתוצאה מכך הם חזרו ואמרו בשמחה, "אֲדוֹנֵינוּ, אֲפֹלֵי הַשְּׂדִים נִכְנָעִים לָנוּ בְּשֵׁמֶךְ" (לוקס י' 17). ניתן להפעיל סמכות על ידי שימוש בכוח גם בסביבה משרדית. לדוגמה, המנהל שלך משתמש בסמכות כאשר הוא מתגמל פעולה נכונה, כגון העלאה בשכר או קידום לתפקיד בכיר יותר. יש גם כוח כפייתי, למשל המנהל יכול להשתמש באיום ופחד של פיטורין או הורדה בדרגה, כדי להשפיע על הביצועים שלך.

יש גם סמכות שמופיעה עם ידע או מיומנות בכירה, אבל הידע הזה חייב להיות קשור לתחום הרלוונטי. ידע על פוליטיקה עולמית אינו מועיל להפעלת סמכות בקרב נבחרת הכדורגל. מיומנות בכירה או ידע של המשחק ושל הכללים שלו הם מה שנותנים סמכות במצב זה. יש גם סמכות וכוח בלתי חוקיים, כמו למשל כאשר ערכים של מנהיג מוצאים לפועל, והם שונים משלך. זה קורה לפעמים כאשר אדם מקבל את התואר של המנהיג, והוא נמצא בתפקיד בכיר יותר מאשר אדם עם מיומנות וידע רחב יותר. אם אופיו של המנהיג "בהגדרה" אינו תואם את

התפקיד, הכוח וההשפעה שניתנו לו, התוצאה היא דיסהרמוניה, אי הסכמה ומורל נמוך. מנהיגות רוחנית אמיתית מעולם לא נכפת על רצונו של האדם המובל. אדם בעל מנהיגות רוחנית אמיתית לעולם לא צריך לומר שהוא המנהיג. אנשים הולכים בעקבות מנהיגות רוחנית משום שיש להם רצון ללכת אחרי המנהיג. סמכות רוחנית אמיתית אינה כופה, וגם לא גורמת לאדם להרגיש נחות, אלא מכבדת את החירות המוסרית.

ישוע השתמש בסמכות רוחנית אמיתית בהנהגתו. הוא מעולם לא הכריח אנשים לבצע עם רצונו. סגנון המנהיגות שלו התאפיין באהבת האמת האמיתית שהציתה תשוקה באלה ששמעו את דבריו ורצו להיות כמוהו! אתה יכול לממש מנהיגות רוחנית אמיתית רק כאשר הרווחת את הזכות על ידי מידת האופי שלך ונוכחות רוח הקודש בחיים שלך. כמה פעמים שמעת על מנהיגים שנכשלו מבחינה מוסרית, וכתוצאה מכך האנשים שבחרו ללכת בעקבתם נפגעו והתפכחו מהאשליה שהיו בה? למרבה הצער, זה אירוע נפוץ למדי.

כאשר אנו נגדל מהניסיון שלנו עם החסד של אלוהים באמצעות הליכה אתו והתקרבות אליו, אופיינו יעבור זיקוק. הראיות של פעולת רוח המשיח בחיי המאמין הוא פרי הרוח, וסמכותו הרוחנית תהיה זמינה גם למאמין. כמאמינים, אנו נציגים של ישוע על פני כדור הארץ. כאשר אנו מבינים מי אנו במשיח ומה הוא עשה עבורנו, אנו נרצה לראות מלכותו באה. כמובן שהאויב אינו רוצה שאנו כמאמינים נבין זאת. חלק מהצמיחה שלנו במשיח זה ללמוד ליישם את הסמכות הזו.

כאשר ישוע דיבר, הוא דיבר אל השד שהגיע לחזית בשליטתו על האדם. הוא כבר לא היה מוסתר. דבריו של ישוע נתמכו על ידי כוח סמכותי: "גַעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ וְאָמַר: "שְׁתַּק וְצֵא מִמֶּנּוּ!" הַשָּׁד הִפִּיל אוֹתוֹ אַרְצָה בֵּין הַנוֹכְחִים וְיָצָא מִמֶּנּוּ מִבְּלִי לְהִזְיֵק לוֹ" (פסוק 35). רוחות רעות מזהות כוח רוחני וסמכותי. האם אתה זוכר את סיפורם של אלה שלא היו מאמינים, אך עדיין ניסו לגרש את השד מהאיש? "הַעוֹשִׂים זֹאת הָיוּ שֹׁבְעֵת בְּנֵי שֵׁל סֻקָּנָה, כִּהְיוּ גְדוֹל יְהוּדִי. הַשִּׁיבָה הָרוּחַ הַרְעָה וְאָמְרָה לָהֶם: "אֵת יֵשׁוּעַ אֲנִי מַכִּירָה וּמִיָּהוּ שָׂאוּל אֲנִי יוֹדַעַת, אֵךְ מִי אַתָּם?" (מעשי השליחים י"ט 14-15). השדים מזהים רק את הסמכות שאלוהים מעניק, והשדים זיהו את ישוע בתור מי שהוא היה אז ומי שהוא היום. האיש השתחרר באופן מוחלט מן הרוח וסוף סוף הרגיש חופשי!

ברצוני רק שתהיו זהירים. אל תתעמתו עם שדים ללא גיבוי מספק של תפילה. הכתוב אומר: "שֶׁכֶן הוּא אֲשֶׁר בְּכֶם גְדוֹל מְזָה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם". אך עם זאת, תמיד יהיה זה חכם למצוא אדם בעל ניסיון מסוג זה (תפילה של גירוש שדים), כאשר אתה מנסה להתמודד עם פעילויות של השדים. תזכור, שכאשר ישוע שלח את תלמידיו, הוא שלח אותם בזוגות. אנא דבר עם רועה הקהילה שלך על הדברים האלה לפני שאתה מתעמת עם שדים.

סמכות על מחלות

לוקס נותן לנו דוגמה נוספת של סמכותו של ישוע. בפעם השנייה זה קורה בביתו של שמעון כיפא:

אֲחֵרֵי צֵאתוֹ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת נִכְנַס לְבֵיתוֹ שֶׁל שְׁמַעוֹן. חוֹתְנַת שְׁמַעוֹן סִבְּלָה מֵחֶם גְּבוּרָה וְהֵם בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ לְמַעְנֵהָ. הוּא נִעְמַד לְיָדָהּ, גָּעַר בָּחֶם וְחֶם הִרְפָּה מִמֶּנּוּ. מִיָּד קָמָה וְשָׂרְתָה אוֹתָם. עִם שְׂקִיעַת הַשָּׁמֶשׁ, כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם חוֹלִים בְּמַחְלוֹת לְמִינֵיהֶן הִבִּיאוּ אוֹתָם אֵלָיו. הוּא סָמַךְ אֶת יָדָיו עַל כָּל אֶחָד מֵהֶם וְרָפָא אוֹתָם. מֵרַבִּים יָצְאוּ שָׂדִים כְּשֶׁהֵם קוֹרְאִים "אֵתָה הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים!" אֵךְ הוּא גָּעַר בָּהֶם וְלֹא הִנִּיחַ לָהֶם לְדַבֵּר, כִּי יָדְעוּ שֶׁהוּא הַמְּשִׁיחַ. עִם אוֹר הַבֹּקֶר יָצָא וְהִלָּךְ לְמָקוֹם בּוֹדֵד וְהַמוֹנִי הָעֵם חִפְּשׁוּ אוֹתוֹ. הֵם בָּאוּ אֵלָיו וְנִסּוּ לְעַכְּבוּ כַּדִּי שֶׁלֹּא יֵלֶךְ מֵאֵתָם, אֵךְ הוּא אָמַר לָהֶם: "גַּם לְעָרִים אַחֲרוֹת עָלִי לְבַשֵּׁר אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים, כִּי לֵךְ נְשַׁלְחֵתִי." וְהוּא הָיָה מְבַשֵּׁר בְּבֵתֵי הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בְּגִלְיָל (לוקס ד' 38-44).

כאשר אנו מדמיינים את שליחיו של ישוע מתהלכים ברחבי הארץ, אנו לא חושבים עליהם כגברים נשואים. אך עם זאת, בפסקה הבאה, נאמר לנו ששמעון היה נשוי. חמותו הייתה חולה. שאול השליח גם אומר לנו כי שלשמעון הייתה אישה:

תְּשׁוּבָתִי לְמוֹתָחִים עָלֵי בִקְרַת הָיָה זֹאת: הָאֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְאֶכַל וְלְשִׁתוֹת? הָאֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהוֹבִיל אֶתְנוּ אִשָּׁה מֵאֲמִינָה, כְּמוֹ לְיִתֵר הַשְּׁלִיחִים, לְאֲחֵי הָאֲדוֹן וּלְכִיפָא? אוֹ רַק אֲנִי וּבֶר-נִבְאָ אֵין לָנוּ רְשׁוֹת לְהִיֹּת פְּטוּרִים מֵעֲבוֹדָה? (האיגרת הראשונה אל הקורינתים ט' 3-6).

שימו לב כיצד ישוע ריפא את חמותו של שמעון "הוא נעמד לידה, גער בחם והחם הרפה ממנה" (פסוק 39). המילה היוונית המשמשת כאן את המילה בעברית 'גער' היא "Epiúmao", כלומר להאשים, לגנות, לנזוף, או להזהיר. זוהי האשמה פתאומית וקצרה המבטאת גינוי וחוסר שביעות רצון, את ההתייחסות למישהו על פגם, והיא מרמזת על נימה חדה או קשה (מתוך עזרים לקסיקליים ללימוד המילה המקראית). האם אינך תוהה מה היה קורה אם ישוע היה מדבר עם חמותך כך? זה יותר מסביר שישוע פגש אותה בפעם הראשונה. הוא נמצא בביתו של

שמעון והוא גוער במחלתה של חמותו. בדרך כלל, ישוע לא דיבר בטון כזה; הוא דיבר ישירות אל המחלה. התוצאה? היא נרפאה באופן מוחלט ושירתה אותם.

האם אתה חושב שאולי המחלה הזאת נבעה מעבדות?

ישוע לא תמיד התייחס למחלה בדרך זו. אני בהחלט מאמין כי לא לכל מחלה יש רוח שאחראית לה. בארצות מסוימות שבהן דברים שטניים מתרחשים באופן גלוי, הקשר בין מחלה לבין שיטות רוחניות, כגון וודו, נפוץ יותר.

פסוק 40 קובע שלאנשים שהובאו לפני ישוע היו מחלות שונות, והוא הניח את ידיו על **כל אחד** ורפא אותם. שימו לב שגם השדים יצאו מאנשים רבים. היה לו כוח לסגור את פיותיהם והוא לא הרשה להם לדבר.

מכיוון שהוא שירת אנשים כל היום, האדון היה צריך לחדש את עצמו מבחינה רוחנית. שירות יכול להיות דבר מתיש, ואתה יכול להיות מותש אחרי שאתה נותן מעצמך לאחר. האדון ישוע פנה אל מקור כוחו וסמכותו, אביו, והוא התפלל במקום בודד כפי שנהג לעשות באותה עת (פסוק 42). במעשה הזה, אנו רואים דוגמה רבת עוצמה של מקור הכוח לריפוי, גאולה, והשירות של לימוד דבר אלוהים.

לאן אתה הולך כאשר אתה צריך להתפלל? האם יש מקום ספציפי שאתה אוהב לבלות זמן לבד עם אלוהים?

לאחר שהשקיע זמן בתפילת הבוקר, האדון עוזב את האזור על מנת להגיע לעיירות וכפרים אחרים. הוא אמר, **"גַם לְעָרִים אַחֲרוֹת עָלִי לְבַשֵּׁר אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים, כִּי לֹכְדֵי נְשָׁלַחְתִּי"** (פסוק 43). יש לו תחושה חזקה של שליחות. הוא לא אומר, "אני רוצה" אלא אני חייב! זו מילה חזקה בשפה היוונית. זו הסיבה שישוע בא לעולם **"לְזַאת נִגְלָה בְּ-יְהוָה הָאֱלֹהִים, לְהַפֵּר אֶת פְּעֻלוֹת הַשָּׁטָן"** (איגרת יוחנן הראשונה ג' 8). הוא התמלא בחמלה כלפי האבודים, בדיוק כמו שכל אחד מאתנו צריך להרגיש. הוא לא יכל לשבת בחיבוק ידיים בעוד הכבשים שוטטו על קצה הגבעות הרחק מאביו. אהבת האלוהים הכריחה אותו להושיט את ידו כלפי אלו שהיו אבודים וכאובים.

לוקס מציג בפנינו את ישוע, מלך היהודים, אדם בעל כוח וסמכות שהוא אוהב בכל רמ"ח איבריו – אהבה מסוג של הקרבה עצמית. לרבים מאתנו יש חוויות שליליות מהעבר שלנו או מילדותנו של דמות סמכותית שלא הייתה אוהבת, אלא קפדנית או משמעתית, שלא פעלה מתוך אהבה. אם זה המקרה, קל לך להימנע מכל סוג של סמכות. הוא רוצה להראות לך את אהבתו שהיא ללא תנאים. אל תתרחק ממנו, ואל תתרחק מאחרים. בקש מאלוהים לעזור לך להפוך להיות ההשפעה האוהבת שחיפשת בחיים שלך. אם לעולם לא היה לך מודל של סמכות אוהבת בחיך, ראה את המודל שישוע מהווה עבורך והחל לעשות כמוהו! למרות שאתה עלול להרגיש שאנשים אכזבו אותך, האדון ישוע לעולם לא יאכזב אותך. אם התאכזבת על ידי אחרים בקהילה או על ידי דמויות סמכותיות בחיך, הבא את הכאב והאכזבות שלך בפני האב, ובקש ממנו לרפא אותך.

האם אתה יכול לזכור דמות סמכותית חיובית שהייתה בחיך? אולי בן משפחה או מורה? איזו השפעה הייתה לאדם הזה על חיך? האם הם עוררו בך השראה? שתף בקצרה אחד עם השני.

אנחנו צריכים לראות את סמכותו של אלוהים באור חדש, שכן הדבר שמניע אותנו הוא אהבתו כלפינו. כאשר אנו סומכים על דמות סמכותית המונעת על ידי אהבה לאדם, קל לקבל הדרכה, כיוון, וללכת בעקבות אדם זה. ישוע אמר לנו כי הוא ענו ושפל רוח (מתי י"א 29). מתוך אהבה הוא מתחנן אלינו שנבוא אליו ונמצא מנוחה לנפשותינו. אנשים רצו ללכת אחרי ישוע לא רק בגלל הדברים הנפלאים שהוא עשה, אלא גם בגלל מי שהוא היה ועודו כיום. אהבתו מושלמת, ואנו יודעים כי אהבה מושלמת מגרשת את הפחד (הראשונה ליוחנן ד' 18). האור תמיד יפזר את החושך.

תפילה: ישוע, תודה לך שאתה כבר התגברת על השטן הרשע. אבא, עזור לנו להיות אנשים שיודעים ומכריזים את דברך. עזור לנו להיות אלה שיביאו את האור והנוכחות שלך אל חייהם של אחרים. רוח הקודש, למד אותנו איך ללכת אחרי אלוהים בציות וסמכות.

קית' תומאס

דוא"ל: keiththomas7@gmail.com

אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com